

Nowohucki Biuletyn Solidarności

Nr 30/1101

4 sierpnia 2010 r.
Kraków

Więści z Zespołu Roboczego

Z protokołów z dwóch ostatnich posiedzeń Zespołu Roboczego ds. ZUZP wynotowaliśmy co następuje:

a/ Na posiedzeniu **27 lipca br.** kontynuowano rozmowy na temat „**Porozumienia w sprawie działań związanych z okresowym wstrzymaniem pracy części surowcowej w ArcelorMittal Poland S.A. - Oddział w Krakowie**”. Strony parafowały końcową treść dokumentu jaka będzie podpisywana przez upoważnionych przedstawicieli pracodawcy i organizacji związkowych. Ustalono, iż wyżej wymienione porozumienie ma zastosowanie jedynie do lokalizacji terytorialnej Spółki w Krakowie. W przypadku zaistnienia konieczności podjęcia analogicznych działań w innych lokalizacjach, strony (pracodawcy i związkowa) rozważą możliwość podpisania dodatkowego Porozumienia.

Strona pracodawcy poinformowała, iż trwa **analiza prawnych możliwości odzyskiwania składek ubezpieczeniowych od Karty Hutnika pracowników inkorporowanych do AMP S.A.**,

Strona związkowa zaproponowała **uzupełnienie taryfikatora stanowisk nierobotniczych o stanowisko pośrednie pomiędzy starszym referentem, a specjalistą, jakim byłoby stanowisko „młodszego specjalisty”**, do czego pracodawca ustosunkuje się po przerwie wakacyjnej. Przerwa trwać będzie od sierpnia do września br. i na ten czas zawieszone zostają prace Zespołu Roboczego. Ustalono, że jednym z głównych tematów po zakończeniu wakacyjnej przerwy będzie uzgodnienie treści Aneksu do Regulaminu Pracy w zakresie tematyki podniesionej przez PIP w czasie rejestracji ZUZP.

Ponadto strona związkowa wniosła o wyjaśnienie sprawy **umieszczenia inkorporowanych pracowników UR w wykazie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze** i za które przewidziany jest obowiązek opłacenia składek na Fundusz Emerytur Pomostowych. Będzie to przedmiotem dalszych prac Zespołu Zadaniowego ds. rozpatrywania odwołań pracowników od zatwierdzonych wykazów stanowisk w AMP S.A.

Strona pracodawcy zobowiązała odnieść się również do sprawy wniesionej przez organizacje związkowe, związanej z trybem i zasadami zmiany stanowisk pracy dla niektórych byłych pracowników HK ZA Sp. z o.o., inkorporowanych do AMP S.A. i zatrudnionych obecnie w Krakowie, którym zmieniono stanowisko z „samodzielnego pracownika” na „automatyk”.

b/ Na posiedzeniu **2 sierpnia br.** w wyniku negocjacji Strony parafowały końcową treść dwóch dokumentów:

„**Porozumienia w sprawie działań w okresie trudnej sytuacji produkcyjnej w ArcelorMittal Poland S.A.**” oraz „**Porozumienia w sprawie czasowego wstrzymania wypłacania Funduszy Premiowo-Celowych**”.

Zgodnie z ustaleniami Stron, podpisywanie obu ww. Porozumień przez upoważnionych przedstawicieli pracodawcy i organizacji związkowych odbędzie się drogą obiegową, po formalnym

zatwierdzeniu Porozumień przez organy statutowe Związków Zawodowych.

W ramach tej części spotkania ustalono, iż w przypadku rozwiązywania umów o pracę w roku 2010, pracownicy rozwiązujący umowy o pracę otrzymają zawieszone (wstrzymane) Fundusze Premiowe, w terminach analogicznych jak pracownicy pozostający w zatrudnieniu w AMP S.A.

W nawiązaniu do zapytania strony związkowej w sprawie **wypłaty nagrody za wyniki roku 2009 oraz za I półrocze 2010 r. dla pracowników ArcelorMittal FCE Poland Sp. z o.o.**, strona pracodawcy poinformowała, iż w dniu 29 lipca br. Dyrektor Personalny AMP S.A. będący koordynatorem HR na terenie Polski, poinformował Zarząd ArcelorMittal FCE Poland Sp. z o.o., iż wyżej wymieniona Spółka może wypłacić nagrody analogiczne jak wypłacone w AMP, przy czym decyzja w przedmiotowym zakresie należy do władz Spółki.

Wypłacana w bieżącym miesiącu premia za lipiec 2010 wynosi 3,8 proc.

Z Serwisu Informacyjnego „S”

Placa minimalna w Polsce

Minimalne wynagrodzenie w Polsce - jak podano w Raporcie Praca Polska 2010 - jest jednym z najniższych w Europie i w przeliczeniu wynosi 339 euro. Najwyższe minimalne wynagrodzenie jest w Luksemburgu (1673 euro), natomiast najniższe w Rosji (109 euro.)

W 2002 r. w Polsce wprowadzono zredukowane stawki płacy minimalnej w wysokości: 80 proc. stawki podstawowej - dla osób w pierwszym roku pracy zawodowej i 90 proc. stawki podstawowej - dla osób w drugim roku pracy zawodowej (ten przepis został zniesiony w 2005 roku). Według projektodawców (wówczas lewicowego rządu SLD-UP) wyżej wymienionej ustawy, obniżenie płacy minimalnej dla tych grup miało doprowadzić do wzrostu zatrudniania i spadku bezrobocia młodych pracowników. Przeprowadzone badania wykazały, że redukcja płacy minimalnej nie spowodowała wzrostu zatrudnienia i spadku bezrobocia wśród osób, których dotyczyła. Fakt, że osoby mające zatrudnienie, wykształcenie, pracujące wydajnie, mają dochody niewystarczające na życie to skutek zaniedbań i wypaczenia życia społecznego, jak i polityki uzupełniania dochodów zasiłkami, zamiast podwyższania wynagrodzenia za pracę. Wprawdzie w ostatnich latach obserwujemy systematyczny wzrost wynagrodzeń: zarówno płacy minimalnej jak i płacy średniej, jednocześnie jednak polski rynek wynagrodzeń charakteryzuje się dużym zróżnicowaniem terytorialnym oraz branżowym. Szokująca jest również rozpiętość płacowa pomiędzy najmniej i najwięcej zarabiającymi. Niechlubną cechą polskiego rozkładu wynagrodzeń jest również duża liczba osób znajdujących się w niskich przedziałach dochodowych.

Placa minimalna – to wysokość wynagrodzenia określona przez prawo, poniżej której pracownik zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy nie może być opłacany. W Polsce poziom minimalnego wynagrodzenia ustalany jest od 1956 roku.

Obecnie regulacje prawne wyznaczające tryb i sposób jego określania zawarte są w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę. Wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę, jest corocznie przedmiotem negocjacji w ramach Trójstronnej Komisji. W roku 2010 wysokość minimalnego wynagrodzenia w Polsce wynosi **1317 złotych brutto**.

Placa średnia – to przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto, inaczej stosunek sumy wynagrodzeń osobowych brutto, honorariów wypłaconych niektórym grupom pracowników za pracę wynikające z umowy o pracę, wypłat z tytułu udziału w zysku lub w nadwyżce bilansowej w spółdzielniach oraz dodatkowych wynagrodzeń rocznych dla pracowników jednostek sfery budżetowej do przeciętnej liczby zatrudnionych w danym okresie.

Przeciętne wynagrodzenie wyliczane jest poprzez dodanie całkowitych wynagrodzeń wszystkich pracowników i podzielenie tej sumy przez liczbę pracowników. Pojęcie przeciętnego wynagrodzenia jest jedynym miernikiem, obliczanym i publikowanym na bieżąco przez Główny Urząd Statystyczny i z tego względu pełni istotną rolę w statystyce, analizach i dyskusjach. Nie pozwala jednak na analizę płac indywidualnych, pokazującą poziom i rozpiętości wynagrodzeń z uwzględnieniem wykonywanego zawodu, wykształcenia, staży pracy itd. W Polsce występuje skłonność porównywania wszystkich wynagrodzeń do płacy przeciętnej. Uważa się, że jest ona wynagrodzeniem za zwykłą pracę, niewymagającą bardzo wysokich kwalifikacji, czy długoletniego doświadczenia, ani szczególnej odpowiedzialności, wykonywaną z przeciętną wydajnością. W praktyce większość pracowników zarabia poniżej płacy przeciętnej i wskaźnik ten stale się rozszerza.

Działający przy Radzie Europy Komitet Praw Społecznych na podstawie art. 4 ust. 1 Europejskiej Karty Społecznej przyjmuje, że minimalne wynagrodzenie jest godziwe, jeśli stanowi przynajmniej 60 proc. przeciętnego wynagrodzenia.

NSZZ „Solidarność” przychyliła się do oceny poziomu godziwego minimalnego wynagrodzenia wyrażonego przez Komitet Praw Społecznych. Rekomendacja dotycząca osiągnięcia wartości płacy minimalnej w wysokości 60 proc. przeciętnego wynagrodzenia wynika z dążenia do poprawy warunków życia osób najmniej zarabiających. NSZZ „Solidarność” postuluje podwyższenie płacy minimalnej w 2011 r., zgodnie ze stanowiskiem Komisji Krajowej z 26 maja br. do 1500 zł (tj. 45 proc. przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej).

Rząd - w korespondencji z 2 sierpnia br. pisze Sekretarz Komisji Krajowej „S” Jacek Rybicki - odmówił choćby symbolicznego dialogu na temat wzrostu płacy minimalnej, proponując wyłącznie poziom wzrostu określony w ustawie. Tym samym po raz kolejny nie wywiązał się ze złożonego w zeszłym roku publicznego zobowiązania, iż określi ścieżkę wzrostu płacy minimalnej do 50% płacy przeciętnej. Jeżeli dolożymy do tego sposób konsultacji ze stroną społeczną kilkudziesięciu aktów prawnych, które dostawaliśmy albo po upływie terminu konsultacji, albo na dwa dni przed – to będziemy mieli obraz dialogu w Polsce AD 2010.

UWAGA! Osoby, które zamawiały i zapłaciły za książki „Hold Katyński” oraz „Prawy i sprawiedliwy” mogą zgłaszać się po ich odbiór do redakcji NBS w pokoju 107 w bud. adm. „S”.

Hutnicza Solidarność w dokumencie (cd.)

Z okazji 30-lecia „Solidarności” postanowiliśmy przypomnieć naszym czytelnikom okoliczności, w jakich powstał w nowohuckim kombinacie pierwszy niezależny, samorządny związek zawodowy. W związku z tym, od ubiegłego tygodnia, drukujemy na łamach biuletynu fragmenty wybrane z pracy magisterskiej pt. „Komitet (Komisja) Robotniczy(a) Hutników NSZZ Solidarność Kombinatu Huta im. Lenina (sierpień 1980–grudzień 1981)”, której autorem jest absolwent Wydziału Historycznego UJ - p. Andrzej Malik. Dziś dokończenie poprzedniego odcinka o sierpniowym strajku na Zgniataczu.

Dyrekcja szybko spełniała postulaty finansowe i uzgadniała spełnienie postulatów socjalnobytowych, w kwestii postulatów politycznych i ogólnokrajowych obiecując ich przekazanie do władz centralnych, jednak nie wzywając do ich negocjacji ze strajkującymi czynnikami władzy rządowej. Mechanizm ten powtarzał się w przypadku każdego z wówczas wywołanych na hucie strajków czy też przestojów, a hutnikom brakowało jeszcze zdecydowania i organizacji, aby skoordynować swoje działania z innymi wydziałami, podjąc wspólną akcję strajkową na obszarze całej huty i wymusić przyjazd komisji rządowej.

Przy dłuższym strajku na Zgniataczu była szansa rozszerzenia protestu na całą hutę, albowiem już 21 sierpnia w godzinach popołudniowych w wyniku braku wsadu została zatrzymana praca na Walcowni Drobnej i Drutu. Na Wydziale Zgniatacza w celu prowadzenia negocjacji z dyrekcją załoga powołała 15-osobowy Komitet Strajkowy, wkrótce jednak SB przeprowadziło przy pomocy swoich tajnych współpracowników kombinację operacyjną polegającą na przeprowadzeniu wśród członków komisji strajkowej działań dezintegracyjnych i wyeliminowaniu z grona komisji osób dla bezpieczeństwa niewygodnych, których zdecydowane i radykalne poglądy utrudniałyby zawarcie przez strajkujących hutników kompromisu z dyrekcją.

W tym celu wykorzystano fakt rotacyjnej obecności strajkujących na wydziale. Otóż strajkujący hutnicy zmieniali się w swej obecności na wydziale i po 16 godzinach, przebywających na zakładzie pracowników dwóch zmian, zmieniali pracownicy dwóch kolejnych zmian, aby koledzy mogli w tym czasie odpocząć i posilić się w swych domach. Wykorzystali to agenci bezpieczeństwa tacy jak tw. „Stanisław” i tw. „Stefan” podczas nieobecności na wydziale Edwarda Petlica, którego SB uznało za najgroźniejszego członka Komitetu Strajkowego. Zainspirowali wówczas powołanie Komitetu Strajkowego w okrojonym 6-osobowym składzie, dokonując eliminacji części członków wcześniej powołanego komitetu, przez wysunięcie różnorodnego szeregu argumentów, m.in. wytykając przeszłość „kryminalną” poszczególnym członkom (w ten sposób ze składu komitetu strajkowego usunięto m.in. Józefa Sawę, aresztowanego w 1960 r. za obronę nowohuckiego krzyża).

Komitet Strajkowy, w mocno okrojonym składzie, doszedł do porozumienia z Dyrekcją w kwestiach płacowych, w kwestii postulatów politycznych został zapewne uspokojony przez Dyrekcję obietnicą przekazania postulatów do władz centralnych. W efekcie 22 sierpnia o godzinie 13.30 najdłużej trwającej sierpniowy strajk w Hucie im. Lenina został zakończony.

NOWOHUCKI BIULETYN SOLIDARNOŚCI

Pismo KRH NSZZ „Solidarność”. Red.: Mirosława Włazińska, Roman Wątkowski (red. odp.). Tel. 290-38-29, tel/fax 290-37-72. Nakład 2 000 szt. Numer zamknięto 3.08.2010 r. Do użytku wewnętrznego członków i sympatyków NSZZ „Solidarność”. e-mail: nbs.krh@poczta.fm, www.solidarnosc.krh.pl